Llei Aragonès, la sentència als drets socials

Mentre des de diferents ajuntaments catalans, i molts d'arreu d'Europa, s'està apostant per recuperar els serveis bàsics sota el control de l'administració, des del Parlament de Catalunya, en silenci, sense gens de ressò mediàtic, es tramita la nova Llei de contractes de serveis a les persones, anomenada també Llei Aragonès. Aquesta és la llei més important que possiblement aprovarà el Parlament en els darrers 15 anys. Una llei que afectarà, i molt, la vida diària de tots els catalans i catalanes.

La Llei Aragonès aprofundeix en la privatització dels serveis públics vinculats directament a garantir els drets fonamentals: serveis socials, salut i educació. Amb aquesta llei s'obren les portes a què més serveis dels que actualment es troben privatitzats puguin estar gestionats per empreses privades. Com hem vist darrerament en el cas de la municipalització de 'aigua a Barcelona, un cop un servei s'externalitza és molt difícil de recuperar. Les empreses no s'impliquen en una gestió d'aquest tipus si no en poden treure benefici i això només es possible a costa de les condicions laborals dels i les treballadores i, de retruc, de la qualitat i abast del servei públic afectat.

L'efecte de privatitzar parcel·les dels serveis públics és la pèrdua del control real d'aquest servei per part de l'administració. Si les empreses, per la seva lògica de maximització de beneficis, no es preocupen per la funció real dels serveis, garantir les condicions materials perquè les persones puguem viure amb dignitat, i l'administració deixa de ser-ne garant, els drets fonamentals es transformen en paper mullat.

Aquesta llei es desenvolupa en un context on tant des dels del municipi com en nombrosos estudis i institucions, com el Tribunal de Comptes Europeu, es qüestiona la col·laboració públic-privada com la solució màgica per garantir l'eficiència i l'optimització dels serveis públics.

Des de la CUP sempre hem defensat que els serveis que han de garantir les condicions materials per fer possible una vida digne no poden estar en mans privades, han de poder ser gestionats i decidits per l'administració, les usuàries i les treballadores. Han de ser espais de sobirania fora de les lògiques mercantils, això és el que possibilita uns serveis que posin la vida al centre.

Per conèixer en més profunditat les implicacions e la llei, aquest divendres 22 de novembre hi ha una xerrada a les 19 hores a la Casa de Cultura de Sant Cugat amb Maria Rovira, militant de la CUP i d'Endavant, i Xenia Amoròs, vicepresidenta de la FAPAC (Federació de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya). Us hi esperem!

ORIOL SÀNCHEZ és militant de la CUP Sant Cugat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/146504.html

Copyright 2024 Cugat.cat